

Výstavba kanalizácie

Obec v mesiaci august začala s výstavbou „KANALIZÁCIA OBCE LUŽIANKY - III. ETAPA – 1. časť“. Výstavba sa realizuje na miestnych komunikáciách, Obežná, Švantnerova, Radošinská - po malý most a Mesačná ulica. Na Mesačnej ulici sa musí zvoliť spôsob výstavby nakoľko sa v zemi nachádza množstvo inžinierskych sietí. V skutočnosti celá 1. časť, III. ETAPY sa realizuje za veľmi ťažkých a stiesnených podmienok. Úzke komunikácie, spodná voda a inžinierske siete v zemi, ale bez tejto výstavby by nebolo možné pokračovať v III. ETAPY v 2. a 3. časti. Je to logické napojenie na II. ETAPU.

Realizačne 1. časť III. ETAPY obsahuje tieto stavebné objekty:

SO 01 - Gravitácia kanalizácia, stoka G. G1, F1-1 dĺžka 255,5 m

SO 01 01 - Kanalizačné odbočenia - na stoke F1-1, G, G1

SO 02 - Tlaková kanalizácia - VG dĺžke 343 m

SO 03 - Čerpacia stanica - ČS9- stavebná časť

SO 04 - Elektrická prípojka NN pre ČS9

PS 01 - Čerpacia stanica - ČS9 - technologická časť

PS 01 01 - Čerpacia stanica - ČS9 - prev. Rozvod silnoprúdu

Výstavbu realizuje firma - Ing. Marián Sahul STAVEKO, ktorá vo verejnom obstarávaní zverejnenom vo Vestníku Úradu pre verejné obstarávanie č.35/2020 zo dňa 10.02.2020 pod značkou 9225- WYP, bola pre obec najvýhodnejšia. Výsledná

hodnota zákazky na „KANALIZÁCIU OBCE LUŽIANKY – III.ETAPA – 1. časť“ je 184 500,- EUR s DPH. Podľa zmluvy doba výstavby je 120 dní od protokolárneho prevzatia staveniska. Po odovzdaní a skolaudovaní ukončených prác na hlavných rozvodoch sa budú môcť realizovať jednotlivé prípojky k rodinným domom. Po pripojení bude odkanalizovaných až do 50 domácností.

V súčasnosti bolo vydané stavebné povolenie na III.ETAPU - 2. časť a začína sa pripravovať verejné obstarávanie. Po úspešnom výbere by sa mohlo začať pokračovať v ďalšej realizácii kanalizácie.

Ing. Ivan Habiňák
samostatný referent
pre správu obce a investície

Súčasne s dolovaním čierneho zlata, strážením hraníc a ohýbaním železa, získaval aj športové zlato v atletike a v hádzanej.

Na tejto stránke našich noviniek, ktorá patrí a právom prináleží osobnostiam našej obce, ktorí svojím pričinením, vytrvalosťou a snahou a niekedy si to ani sami neuvedomujú zviditeľňujú našu obec, nie len doma, ale aj za hranicami nášho katastra a mnoho krát aj za hranicami svojej rodnej vlasti. Medzi takýchto sa právom radí aj náš rodák a spoluobčan

Štefan Krajčo

Svetlo sveta uzrel 4.11.1944 v Lužiankach „Na nových domoch“ tak sa menovala časť našej obce od dnešnej Sasinkovej ulice po pravej strane smerom na Nitru až po tzv. železný most. Narodil sa ako prvé dieťa zo štyroch súrodencov. Pochádza z robotníckej rodiny. Otec bol železničiar ako veľká časť našich občanov. Matka bola domáca, ako väčšina našich matiek v tej dobe.

Základnú osemročnú školu absolvoval v rokoch 1951 – 1959 v rodnej obci Lužianky. Prvá jeho pani učiteľka, na ktorú si veľmi rád a s láskou spomína bola pani Lauková rod. Kišecová. Po absolvovaní základnej školy nastúpil na Stredné odborné učilište banské do Novák. Ako učeň a nes-

koršie ako zamestnanec pracoval vo všetkých troch baniach tohto banského revíru. Bola to baňa Mládeže, Mier a Lehota. Po vyučení absolvoval jeden rok Strednú priemyselnú školu pre pracujúcich v Prievidzi.

V roku 1963 nastúpil na Základnú vojenskú službu (ZVS) do Červenej Hviezdy Cheb, nakoľko už vtedy mal záľubu a úspechy v ľahkej atletike. Po absolvovaní trojmesačného prijímača (základného výcviku) nastúpil na deväť mesiacov do poddôstojníckej školy v Zadnom Chodove pri Prahe. Po absolvovaní poddôstojníckej školy bol preveľený ako veliteľ družstva do mesta Aš na najzápadnejšej hranici dnešnej Českej republiky.

Neskoršie ako vynikajúci a úspešný športovec, začal s ľahkou atletikou už na základnej škole. Prvú medailu získal za školu na Krajskom cezpoľnom behu 1. ročník „Beh Smeny“ v Nitre. V rámci učilišťa (v doraste) na Krajských pretekoch v Havířove, rámci celej, bývalej Československej republiky získal titul Majster republiky. Štefan Krajčo sa zúčastnil aj na II. celoštátnej Česko – Slovenskej spartakiáde v Prahe na povestnom Smíchove. (Len pre zaujímavosť: napríklad dru-

hej spartakiády v roku 1960 sa priamo na Strahove zúčastnilo viac ako 750 000 cvičencov a pozorovalo ich viac ako 2 000 000 divákov. Pri vystúpení sa striedali jednotlivé zostavy nacvičené viacerými účastníkmi, ktorí boli rozdelení do veľkého množstva kategórií. Napríklad rodičia s deťmi, mladší žiaci, starší žiaci, mladšie žiačky, staršie žiačky, dorastenci, dorastenkyne, učni (pracovné zálohy), ženy a muži. Samostatne cvičili aj členovia Zväzarmu, svoje vystúpenia nacvičovali aj vojaci základnej služby.)

Počas ZVS reprezentoval v ľahkej atletike Červenú Hviezdu Cheb. Z vojenského útvaru v Aši, každý týždeň chodil do Chebu na súťaže I. ligy v atletike. Ako reprezentant Červenej Hviezdy Cheb získal II. miesto v rámci bývalej Československej republiky vojsk Ministerstva vnútra, kde vojská

pohraničnej strážne boli zaradené.

Štefan Krajčo nevyňikal len v atletike, ale blízka mu bola aj hádzaná mužov. Po dvoch rokoch ZVS sa vrátil pracovať do Nováckych baní, kde pôsobil ešte dva roky. Následne si našiel zamestnanie v Drôtovni Hlohovec, kde pokračoval v športovej činnosti, najmä hádzanej. Tu si ho všimli funkcionári hádzanárskeho klubu z Nových Sádov. V tomto klube, do ktorého nastúpil, reprezentoval Nové Sady, ktoré hrali v tretej súťažnej triede v rámci celej ČSFR spolu aj s mužstvom susedných Zbehov.

Z Drôtenky Hlohovec odišiel pracovať do Pozemných stavieb Nitra. Ako dobrý pracovník bol v rámci podniku vyslaný do vtedajšieho Sovietskeho zväzu do Aksaju pri Orenburgu, kde Pozemné stavby robili výstavbu mesta Aksaj. Tu strávil dva roky. V roku 1990 prestúpil a jeho zamestnávateľ bol Polygón Nitra. U Plandoru - stavebnej firme pracoval ako železiar, armovač a zvärač. Z tejto firmy bol vyslaný na stavebné práce do Nemcka - Frankfurt nad Mohanom, kde pôsobil 1,5 roka, kde ako zručný železiar zo svojím kolektívom armovali a zhotovovali základové dosky pod 300 m vysoké budovy.

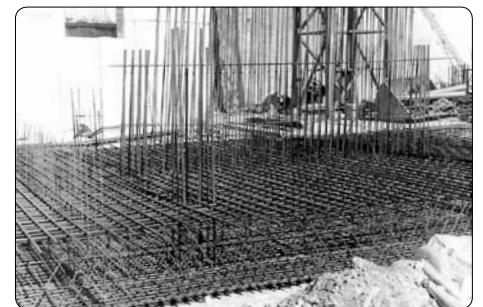
Dnes je pán Štefan Krajčo na zaslúžilom odpočinku, no záujem a účasť o dianie v obci je mu veľmi blízke, nie len teraz, ale po celý život. V minulosti bol aktívnym účastníkom divadelných

predstavení pod vedením pani Heleny Brezinovej, obecných slávností, ako boli dožinky, zábavy, maškarné plesy a rôzne ďalšie kultúrne a spoločenské podujatia v našej obci. Neboli to len spomínané podujatia ale aj spoločenské organizácie, dnes registrované ako občianske združenia, ako je Slovenský zväz záhradkárov, ktorého je nepretržite až doteraz plných 43 rokov a v ktorom bol okrem rádového člena aj členom organizačného výboru. Nie sú to len záhradkári, s čoho máme veľkú radosť ale je to aj Jednota spotrebné družstvo, ktorého je členom už 50 rokov.

Ešte aj dnes ho zaujíma dianie v našej obci, a nie len dianie ale aj sám sa zapája do akcií usporiadaných obcou, je členom nášho speváckeho súboru „Lúč“ spolu so svojou manželkou už úcty hodných 22 rokov.

Za krátko oslávi Štefan Krajčo svoje narodeniny v kruhu svojich najbližších, manželky, detí, vnukov a vnúčníc na ktorých je nesmierne pyšný, nie len preto, že niektorí idú v kultúrnej a ďalší po odbornej stránke v šlapajach svojho otca a deda. Je to najkrajší pocit človeka, že nežil márne.

I ja by som sa chcel Štefanovi Krajčovi poďakovať za všetko čo pre našu obec urobil, pre jej zviditeľnenie v blízkom i vzdialenom okolí a nie len urobil, ale aj stále robí. Do ďalších rokov života mu želim všetko najlepšie, hlavne zdravie a spokojnosť v kruhu

svojich najbližších, manželky, synov vnukov a vnučiek, pre ktorých je otec a dedo krásnym vzorom.

Milan Cabánek

Lužianska fazuľa

Tak ako sa v roku striedajú ročné obdobia, tak aj u nás sa strieda kultúrny program a to je dobre. Na jar patrí niečo k morene, na zimu niečo k sv. Mikulášu, ale na jeseň sú to „Fazuľové hody“ po novom nazvané v programovom vydaní „Lužianska fazuľa“. Každý, i keď v podvedomí,

túto tradičnú udalosť očakáva, hlavne stredná a staršia generácia. V tomto roku, roku epidémie sme ju očakávali s obavou. Bude, či nebude. Ale chvála Pánu Bohu bola. V prvom rade s veľkým vypätím Eleny Vargovej, vedúcej súboru „Lužiančanka“, zo svojej speváckou skupinou, ktorá je

nositeľkou tohto obšírneho zábavného programu v súčasnosti u nás. Kolektív rozhodol, situácia to dovolila a tak sa v krásny slnečný deň, v nedeľu 23.8. 2020 na základe pozvania speváckych súborov, od Eleny Vargovej, vedúcej súboru Lužiančanka, za účasti a pod záštitou nášho starostu obce Jozefa Bojdu mohlo uskutočniť toto spoločenské stretnutie, ktoré je dobre známe a obľúbené s názvom „Lužianska fazuľa“. Pozvanie na toto naše zábavné podujatie prijali účinkujúce spevácke skupiny z nášho okolia. Krojovanka zo Zemianskych Sadov, Šuriančanka zo Šurianok, Lehoťanka z Lehoty, Írecký senióri z Járku, Zbežančanka zo susedných Zbehov a organizátor tohto podujatia, náš spevácky súbor Lužiančanka. Zábavné podujatie sa v tomto roku plnom neistôt uskutočnilo na voľnom priestranstve v areály našej základnej školy.

Toto už tradične usporiadané spoločenstvo dobrej zábavy i keď

v novom názve, sa svojej očakávajúcej verejnosti predstavuje už po 11 krát. Je chváli hodné a veľmi prospešné, nie len z pohľadu histórie, udržovania a zviditeľňovania našich kultúrnych tradícií, ale aj krásneho využitia nedeľného odpoľudnia pre všetky vekové kategórie, ktoré sa na tomto zaujímavom podujatí zúčastnili. A nebolo ich málo v tomto ťažkom období, kedy vzájomná komunikácia a stretávanie sa, je vzácnosťou. Som nesmierne rád, že môžem tlmočiť pranie našich spoluobčanov, účastníkov tohto podujatia, že prezentácia takéhoto podujatia nie je im cudzia.

Ved' vypočuť si krásne piesne z domova v podaní našej speváckej skupiny Lužiančanka, či súboru Šuriančanka, alebo susedov z Lehoty či Zbehov, nevynímajúc seniorov z Járku, Krojovanku zo Zemianskych Sádov je niečo úžasné. Ako je úžasné počuť zvuk heligónky, ktorý nenechá nikoho chlad-

ným. Málo je o tom moji milí priatelia vyjadriť slovom či písmom, to treba počuť na vlastné uši a vidieť na vlastné oči. Počuť ten zanieteny spev účinkujúcich v sprievode heligónky.

Toto krásne odpoľudnie v čase

druhej fázy našej neľútostnej krízy, bolo jedno úprimné spoločenské podujatie, ľudí ktorí sú radi spolu. Vďaka Vám všetkým, ktorí ste toto krásne odpoľudnie pripravili.

Milan Cabánek

Prechádzka extravilánom

Bolo to v stredu 19. augusta v tomto roku, keď sa skupinka našich seniorov, členov JDS ZO v Lužiankach spolu s jej predsedníčkou Mgr. Annou Oťapkovou stretla na našej železničnej stanici s úmyslom spraviť niečo pre svoje zdravie. Absolvovať malú prechádzku našim katastrom smerom na Korytov. Frekventovanú časť našej obce, pre väčšiu bezpečnosť účastníkov sme absolvovali našim linkovým autobusom č.21 zo spomínanej železničnej stanice po zástavku Korytovská. Následne sme sa vybrali po krásnej novej asfaltovej ceste smerom na Korytov. Po pravej strane sme míňali novú obytnú štvrť zo začínajúcou výstavbou rodinných domov, ktorá po vybudovaní ma mať cca 350 domov aj s občianskou vybavenosťou. Pred Korytovom sme odbočili v pravo k reštaurácii RED OAK, ktorá sa nachádza v srdci golfového areálu s výhľadom našu obec ako aj na krásy mesta Nitra – Zobor, Nitrianský hrad, Drážovský kostolík. Zámer ktorý rieši výstavbu športového areálu a doplnkových športovísk na ploche viac ako 100 ha.

Kraj nám bol dobre známi, veď je to všetko v našom katastri, len nám ešte víťalo v hlave, aké je to vlastne golfové ihrisko. A tu sa doslova objavil medzi nami, nám všetkým dobre známi Ing. Ján Kovarčík, bývalý poslanec SNR, ktorý u nás obci viac krát bol na svojom pracovnom výjazdovom stretnutí. S radosťou sme sa zvíťali, a to sme ešte ani netušíli, že ku golfu má veľmi blízko. Otázok na neho bolo neúrekom a on s radosťou o tomto športe fundovane rozprával. Nakoľko ma tento šport hodne cudzích slov, i v tom nám Ing. Kovarčík vyhovel a napísal nám o ňom aj o stretnutí s nami, čo s radosťou prikladám:

Ako aktívny dôchodca sa snažím čo

najviac času tráviť v prírode a najmä na golfovom ihrisku. Aj 19. augusta tohto roku som si bol zahrať na golfovom ihrisku RED OAK v Lužiankach a z herného zápalu ma vyrušil telefonát mojej sestry Elenky Kotry: „Janík nie si náhodou na golfovom ihrisku? Klub Jednoty dôchodcov od nás z Lužianok tu zorganizoval akciu a nemá nám kto odpovedať na naše otázky.“

Milo ma prekvapil veľký záujem dôchodcov, ktorí prišli v hojnom počte. Porozprával som im o využití pozemkov golfového areálu a samozrejme najviac o golfe ako takom. Golfové ihrisko je rozdelené horizontom, na ktorom je klubhaus s reštauráciou. Severovýchodne sa nachádza prvých 9 jamiek (1 – 9) a na juhozápadnej strane je druhá devina, teda jamky 10 – 18.

Keď som bol v minulosti na ihriskách v zahraničí, vždy som obdivoval starších ľudí hrajúcich golfa dúfal som, že aj naši seniori sa budú môcť aktívne venovať tomuto športu na domácich

ihriskách. Ten čas teraz reálne žijeme a dúfam, že aj niektorí senior z Lužianok rozšíria „rodinu golfistov“, nakoľko mi kládli fundované otázky o možnostiach získania oprávnenia hrať golf – „zelené karty“, čo je to „pár jamky“, koľko párové jamky sú na lužianskom ihrisku, čo je to „hol – in – one“, koľko stojí výbava golfistu a mnoho ďalších otázok.

Moje stretnutie s členmi Jednoty dôchodcov z Lužianok bolo poučné pre obe strany a verím, že mnohých z nich stretnem na golfovom ihrisku aj v budúcnosti už ako hráčov golfu.

Ing. Ján Kovarčík, MBA

Po malom občerstvení v spomínanej reštaurácii sme sa pomaly odobrali do svojich domovov plný nových poznatkov z meniaceho sa nášho chotára. Veď za krátko tu okrem samotného golfového ihriska vznikne výstavbou nová časť obce s najmenej s 1000 obyvateľmi.

Milan Cabánek

Vyvýšený záhon, šetrí miesto i našu chrbticu

Pri jednom zo stretnutí s našim spoluobčanom, bývalým dlhoročným poslancom v našom Obecnom zastupiteľstve Ing. Jozefom Laukom sme sa dostali k téme dopestovania silnej, dlhej a rovnej mrkvy, takej aká je dosť v obchodných reťazcoch. Z úsmevom na tvári odpovedal „že on s tým problém nemá“, a keď mu neveríme, ukáže nám vo svojej záhrade takéto výpestky spomínanej zeleniny. Pozval ma do svojej záhradky, kde mrkvu v malom, ale peknú rovnú a veľkú v postačujúcom množstve pre svoju rodinu pestuje a to vo vyvýšených záhonoch.

Vyvýšené záhony sú skvelým spôsobom akým pestovať širokú škálu úžitkových a okrasných rastlín vrátane obľúbenej zeleniny a niekedy aj ovocia v záhradke. Pôda je vo vyvýšených záhonoch spravidla priepustnejšia a úrodnejšia, takže jednotlivé rastliny môžu byť vysádzané hustejšie a zároveň je možné prispôsobiť typ pôdy konkrétnemu druhu rastlín. Pohodlnejšie obrábanie pôdy a starostlivosť o rastliny vo vyvýšených záhonoch je len bonus navyše.

Prečo sú vyvýšené záhony úrodnejšie? V prípade vyvýšených záhonov sa nepoužívajú tradičné pestovateľské postupy ako sú orba a strojová kultivácia, ktorých princípom je vertikálne prevracanie pôdy a to je dôvod prečo sú z dlhodobého hľadiska priepustnejšie a úrodnejšie. Orbou sa narušuje symbiotický vzťah medzi vrchnou vrstvou pôdy a mikroorganizmami či dážďovkami nachádzajúcimi sa pod ňou, čo negatívne ovplyvňuje zdravú štruktúru pôdy. Prevracanie vrchnej vrstvy pôdy s jej spodnejšími vrstvami paradoxne spôsobuje, že pôda je viac zhutnená, vo väčšej miere podlieha

erózii a musí sa každoročne nanovo preorať, kvôli prevzdušneniu.

Pestovanie plodín vo vyvýšených záhonoch bez orby znamená, že ako náhle sa záhon založí, viac sa doň nekope, nepreoráva sa a ani nijako inak sa nepremiešavajú vrchné vrstvy ornice s tou spodnou. Kompost, hnoj a iné prídavky sa na pôdu iba pokladajú prípadne sa zapracovávajú neinvazívnym spôsobom do vrchnej, pár centimetrovej vrstvy pôdy. Odburiňovanie je do veľkej miery nahradené hustejšou výsadbou plodín, používaním mulču, prípadne inými technikami proti burinám. Hlavnou výhodou tohto zaobchádzania s pôdou je, že spodné vrstvy pôdy zostávajú kypré a priepustné pre korene rastlín, ktoré prinášajú bohatšiu a kvalitnejšiu úrodu. Takéto formovanie pôdy vrstvením sa podobá prirodzeným procesom v prírode a úrodnosť pôdy sa

takýmto spôsobom časom len zvyšuje. Zeleninu a ovocie môžeme preto vo vyvýšených záhonoch sadiť hustejšie vedľa seba čím lepšie využijeme plochu a zabránime burinám v raste. Vo vyvýšených záhonoch pestovatelia často kombinujú rôzne druhy zeleniny a bylín, ktoré sa navzájom pozitívne ovplyvňujú. Využíva sa tiež vhodná rotácia rastlín v záhrade, vysádzaním ozimín či iné permakultúrne prvky vďaka ktorým sa úrodnosť pôdy stále zvyšuje, pretože sa každoročne nenaruša orbou a premiešávaním jednotlivých vrstiev. Aj preto je pestovanie vo vyvýšených záhonoch čím ďalej tým obľúbenejšie a objavuje ho stále viac ľudí.

Máte skúsenosti s pestovaním vo vyvýšených záhonoch? Neváhajte nám a našim čitateľom o nich dať vedieť.

Milan Cabánek.

Prezentácia exponátov na výstave

Výstavu ovocia, zeleniny, kvetín a iných tvorivých prác si mohli záujemcovia prezrieť v Kultúrnom dome Lužiankach 13.9.2020. Tento rok sa uskutočnila výstava už 38. raz, v súlade s nariadenými hygienickými a epidemiologickými opatreniami a dôsledku pandémie koronavírusu.

V sobotu 12.9.2020 sa členovia výboru zišli v KD, aby zabezpečili všetko potrebné pre úspešný chod výstavy. Od 14,00 – 18,00 hod. mohli pestovatelia doniesť exponáty, ktoré boli zapísané, označené a uložené na príslušné vyhradené miesta. Po 18,00 hod. skupina určená na hodnotenie vzoriek pod vedením Ing. Milana Cabáneka na základe získania celkových bodov určila poradie a miesto vystavovateľov pre ovocie, zeleninu, kvetiny a iné produkty.

V nedeľu 13.9.2020 bola výstava sprístupnená od 9,00 hod., kde si ob-

čania prezreli, obdivovali a fotografovali jednotlivé exponáty.

O 10,00 hod. sa záhradkári zúčastnili na svätej omši, ktorú odslúžil vdp. Mgr. Ondrej Kellner za zdravie a Božiu pomoc pre pestovateľov. Členovia výboru sa aktívne podieľali na priebehu liturgie čítaniami, prinášaním obetných darov a darov plodov zeme. V príhovore vdp. farár rozanalyzoval Evanjelium a Prvé čítanie, ktoré poukázalo na odpúšťanie. Hlboko načrel do tejto aktuálnej problematiky, čím nás veľmi poučil a zdôraznil, že okrem povinnosti odpúšťania máme aj právo odpúšťať, aby sme neboli zaseknutí v nenávisti a zlobe, ale aby sme sa stali po odpustení slobodnými osobami. Teda vždy mám odpustiť, pretože Boh mne odpustil ako prvému.

Po bohoslužbe duchovný otec prišiel požehnať úrodu do miestneho kultúrneho domu. Úvodom prečítal

príslušné modlitby a prosby. V príhovore poďakoval Nebeskému Otcovi za tohtoročnú úrodu a vyprosoval od Božej prozreteľnosti silu pre ďalšie záhradkárске činnosti. Poznamenal, aby sme pamätali aj na iných ľudí a dokázali sme sa s nimi o úrodu podeliť. Po posvätení exponátov a záverečnom požehnaní prítomných si výstavu so záujmom prezrel za spríevodu predsedu záhradkárov.

O 15,00 hod bolo oficiálne vyhlásenie výsledkov z hodnotenia exponátov výstavy.

Vzorky na tohtoročnú výstavu donieslo 35 pestovateľov.

V jednotlivých kategóriách bol nasledovný počet druhov.

Ovocie	: 37
Zelenina	: 123
Kvetiny	: 13
Iné	: 53
Σ	: 226 druhov

Počet exponátov (vzoriek)

Ovocie	: 73
Zelenina	: 199
Kvetiny	: 11
Iné	: 53
Σ	: 336

Ocenenie exponátov a umiestnenie vystavovateľov :

OVOCIE :

1. miesto : Ing. Karol Slivkanič
2. miesto : Jozef Poláčik
3. miesto : Karol Sabo

ZELENINA :

1. miesto : Slavomír Šatura
2. miesto : Štefan Krajčo
3. miesto : Monika Slovákova

KVETINY, INÉ PRODUKTY :

- 1. miesto : Mária Vérová
- 2. miesto : Janka Krajčová
- 3. miesto : Sára Cabánková

Predseda záhradkárov Milan Cabánek odovzdal ocenenia a malé pozornosti jednotlivým vystavovateľom. Poznamenal, že i keď výbor záhradkárov mal obavy, že v čase koronakrízy donesie vzorky málo pestovateľov, predsa opak bol pravdou, lebo v porovnaní s minuloročnou výstavou je menej iba o jedného vystavovateľa. Keď sa pozrieme do zoznamu, z radosťou konštatujeme, že nie iba skalní, mnohoroční vystavovatelia (Milan Cabánek- predseda ZO SZZ, Ing. Milan Cabánek, Ing. Ivan Galko, Emília Hrušková, Irena Chudiaková, Ing. Eva Koubeková, Helena Lauková, Ing. Peter Majna, Jozef Oravský, Jozef Pagačovič, Mgr. Emília Pilátová, Ing. Helena Radzová, Stanislav Rehák, Janka Sedláková, Pavol Slovák, Peter Slovák, Ing. Dušan Spáč, Ing. Katarína Šebová, Csc., Mária Upohlavová, Anna Verešová, Margita Viliňová, a tiež ocenení

vystavovatelia v jednotlivých kategóriách) prispeli na výstavu.

Veľmi si ceníme, že nielen vekovo mladí pestovatelia Sára Cabánková, Marek Lysičan, ale aj poslanec Matej Rehák ako aj Bc. Zuzana Pushaj podporili výstavu vzorkami. Iste na tom majú zásluhu jednak ich starí rodičia, ale aj vlastní rodičia, ktorí sú dlhoroční pestovatelia.

Potešilo nás a sme veľmi povďační, že nielen záhradkári z Lužianok, ale aj občania zo Zbehov Ing. Ivan Habiňák a rodina Jaššová doniesli nevšedné exponáty na výstavu.

Obdiv a ocenenie získala vlastná tvorba, obrazy zo sušených kvetov Janky Krajčovej, nevesty vychýreného mnohoročného pestovateľa zeleniny. Táto rodina iste žije v harmonickom ovzduší, lebo sa v nej spája účelnosť s umeleckým cítením.

Záverom predseda záhradkárov Milan Cabánek poďakoval prítomným, zaprial veľa zdravia a chuť do ďalšieho pestovania tak, aby sme sa v nasledujúcom roku mohli stretnúť v oveľa väčšom počte s bohatšou

a kvalitnejšou úrodou i duchaplnou a vynaliezavejšou vlastnou tvorbou. Nech krása vystavovaných exponátov pohladí srdcia všetkých návštevníkov.

Ing. Katarína ŠEBOVÁ, CSc.

Za poznávaním južného Slovenska a relaxom

V mesiaci auguste, keď letný čas vrcholí a dni prázdnin pre školákov sa prehupli do druhej polovice, naša Základná organizácia záhradkárov sa so svojimi členmi vydrala za poznávaním nového kraja a zároveň si dopriať aj trochu relaxu počas horúcich dní, do južnej časti nášho krásneho Slovenska, v ktorom je vždy čo obdivovať.

Zvolili sme si poznávací deň v strede týždňa a to v stredu 12.8.2020. Sústredili sme sa ako vždy na začiatku každého zájazdu na našej železničnej stanici, následne sme cestou na každej autobusovej zástavke vyzdvihli ostatných prihlásených členov zájazdu.

Prvá naša poznávací zástavka bola v Kolárove, v prírodnom areáli vodného – lodného mlyna. Lodný vodný mlyn v Kolárove na juhozápadnom Slovensku je posledným exemplárom takéhoto mlyna na Slovensku. V mlyne sídli múzeum vodného mlynárstva. Vodný mlyn je umiestnený na mŕtvom ramene Dunaja. Postavený je na dvoch rovnobežných člnoch, ktoré sú ukotvené o breh rieky. Lodky sú väčšie ako boli na pôvodných plávajúcích mlynoch. Je to rekonštrukčná podoba vyrobená v Slovenských lodeniach v Komárne podľa vzoru bývalého vodného mlyna v Radvani nad Dunajom. Mlyn bol teoreticky funkčný, v skutočnosti však nefunguje, čoho dôvodom je stojatá voda ramena. V objekte sa nachádza niekoľko komponentov z pôvodného mlyna a využitý je ako malá historická expozícia. Mlyn má pevnú konštrukciu, aby vydržal nápor jarných ľadov i storočnú vodu. K mlynu vedie 86m dlhý most, ktorý sa považuje za najdlhší prekrytý, s drevenou konštrukciou v Európe. Mlyn sa nachádza na obľúbenej vodáckej trase Malým Duna-

jom. Rameno Malého Dunaja je tu zahatané z oboch strán, takže k mlynu sa po vode nedá dostať.

Od sprievodcu týmto zariadením sa dozvedáme, že vodný mlyn na zrno existoval už 70 rokov pred Kristom. Prvý mlyn v Rímskej ríši bol postavený na rieke Tiber v období vlády cisára Augusta, vo Francúzku sú prvé vodné mlyny v 6 stor. a v Anglicku v 8 stor., u južných Slovanov v v Kurutánsku v 9 stor. K väčšiemu rozšíreniu stavieb vodných mlynov došlo v Európe v období medzi 11-14. Storočím. Predpokladá sa, že vodný mlyn prenikol na naše územie v období Veľkej Moravy z Flámskej a Panónskej oblasti, ktorú v tej dobe obývali Slovania.

Mlynári zručne využívali silu riečnych prúdov na pohon mlynských kolies, pomocou ktorých vyrábali múku, šrot či krúpy. Vodné koleso však v minulosti slúžilo nie len na mletie obilia, ale aj na drvenie rudy a kameňa, kovanie železa alebo na trepanie a česanie lanu a konope.

Po zaujímavej prehliadke tohto zachovaného historického mlynárskeho zariadenia sme sa pobrali za poznávaním taktiež našej histórie kúsok nižšie na sútoku Váhu a Dunaja, kde sme navštívili rozsiahlu obrannú pevnosť v Komárne. Strategický význam predmetnej lokality pravdepodobne, ako prvý docenili Rimania, ktorí pozdĺž Dunaja vybudovali ochranný systém. Z rozprávania veľmi erodovaného sprievodcu po pevnosti sa dozvedáme, že lokalita dnešnej pevnosti v Komárne, jej osídlenie či využitie na obranné ciele sa spomína za vlády Bélu III. v rokoch 1173 – 1196. Bolo to obdobie tatárskych vpádov, kedy bola veľká časť nášho územia spustošená a dokázalo sa ubrániť len málo silných hradov, medzi ne patrilo i Komárno o ktorom sa zdieľajú jeden z listov

Bélu IV. Súčasná podoba a rozloha pevnosti dá sa povedať je spojenie dvoch historických doložených obranných stavieb. Stará obranná časť bastiónovej pevnosti sa začala budovať po obsadení Budína Turkami v polovici 16 storočia. Výstavba sa skončila v roku 1550, čo označuje nápis na tabuli umiestnenej na portály brány. Stavba po povodniach utrpela obrovské škody, ale nanovo obnovená a podľa talianskeho vzoru navrhovaná a zdokonalená pevnosť zažila zaťažkávaci skúšku v roku 1594, keď Turecký paša so státisícovým vojskom celý mesiac bez úspechu obliehala pevnosť.

Turecká armáda utrpela v roku 1683 pod Viedňou závažnú porážku. Tým sa začala 16 ročná vojna počas ktorej sa Uhorsko oslobodilo spod tureckého jarma. Hraničná pevnosť stráca na význame a starostlivosť o údržbu klesá. Dve veľké zemetrasenia v jej blízkosti znamenali nezájum o túto pevnosť.

Až napoleonské vojny dali podnet k obnoveniu pevnosti. Pri tejto príležitosti sa buduje s tehál aj severné krídlo novej pevnosti, ktoré bolo dovtedy zo zeminy. V rámci ďalších prác sa vubudovala obrovská kasáreň, počítalo sa s umiestnením 200 000 armády. Stará aj nová pevnosť, ktorá dnes patrí mestu je značne poškodená a zdevastovaná k čomu prispeli veľkou mierou najme Sovietske vojská, ktoré užívali tieto priestory od roku 1968 – 1991. Len pre zaujímavosť vonkajší obvod celého systému je 15,5 km a zastavaná plocha dodnes zachovalých a existujúcich objektov je 50 ha.

Po prehliadke pevnosti sme zavítali s veľmi dobrým sprievodcom do centra Komárna. Centrum je námestie s názvom „Námestie generála Klapku“, tu sídli aj mestský úrad. Dominantou námestia je socha v nadživotnej veľkosti generála Györgya Klapku predstaviteľa maďarskej revolúcie z rokov 1848/49. Tento generál velil obrane Komárna ako poslednej bašty revolucionárov proti Rakúsko cisárskej armáde.

Naša prehliadka začala o 14 hod., kedy sa na Klapkovom námestí, na veži mestskej radnice otvorilo okno, s ktorého vystúpila postava husára a z jeho pomyslenej trubky zaznel „Klapkou pochod“. Po vypočutí pochodu sme si zo záujmom prezreli pamätihodnosti, ktoré sa viažu na toto mesto ako sú: Zichyho palác postavený koncom 17 stor. a prestavaný koncom 19.stor. Do roku 1827 slúžil ako priestor na slávnostné podujatia, plesy a divadelné podujatia. V súčasnosti slúži ako súčasť Podunajského múzea, ktorého exhibície poukazujú na bohatú históriu Komárna a životy dvoch svetoznámych Komárňanských rodákov, spisovateľa Móra Jókaiho a hudobného skladateľa Franza Lehára. Dôstojnícky palác, budova v tvare "U" Anglicko - neogotickom štýle má na nárožiach mnoho uholníkové veže, pôvodne sídlo dôstojníkov miestnej posádky. Súsošie sv. Trojice s koruno-

váciou Panny Márie s päťicou svätých, stojí od roku 1715 ako jedno s najstarších pamätihodností mesta pripomína veľkú morovú epidémiu zúriacu v rokoch 1710 – 1711, a tiež ukončenie posledného z radu protihabsburských povstaní, ktoré otriasali krajinou viac ako 100 rokov. Bazilika sv. Ondreja – História Komárňanskej farnosti je úzko spätá s históriou kostola sv. Ondreja. Základný kameň bol položený v 10 stor. Tak ako samotné Komárno prešlo zemetrasením a požiarom, zasiahlo to i kostol, ktorý bol mnoho krát postavený a prestavaný. Na pamiatku veľkého zemetrasenia v roku 1763 sa každý deň o 15hod rozozvučia zvony. Dnes bazilika sv. Ondreja má kapacitu 7000 veriacich. Oproti bazilike sv. Ondreja je postavená účelová budova Jókaiho spolku – kultúrny palác, dnešné sídlo Podunajského múzea.

Zo strany vnútorného parku Zichyho paláca je Brána Mateja I, najznámejšieho kráľa našich dejín, ktorý bol s mestom úzko citovo spojený, sme sa dostali na Nádvorie Európy. Toto ná-

dvorie je unikátny stavebný komplex vybudovaný na prahu tretieho tisícročia. Ide o malé námestie obdĺžnikového tvaru na ktorom bok po boku stoja budovy reprezentujúce architektúru a stavebné slohy viac ako 40 krajín a regiónov „Starého kontinentu“. Videli sme tu budovy z Írska, Islandu, Grónska, Talianska, Vatikánu či Transylvánie. Budovy dopĺňajú sochy uhorských kráľov – panovníkov rozličného etnického pôvodu, ktorí vládli mnohým národom združeným v historickom uhorskom štáte. Ako napríklad možno spomenúť sv. Štefana, Mateja Korvína, Žigmunda Luxemburského, Máriu Teréziu. K atraktivitám námestia patria štyri historické brány. Okrem spomínanej Brány Mateja I. je tu Brána sv. Štefana, Brána Bélu IV. a Brána Márie Terézie. V strede námestia sa nachádza funkčná kopia pôvodnej studne, ktorá stála do roku 1878 na hlavnom námestí pred radnicou.

Po obširnej prehliadke zaujímavostí tohto mesta sme sa vrátili do jednej s častí Komárňanskej pevnosti, postavenej po napoleonských vojnách na príkaz cisára Františka I., do Bašty VI. V objekte bastiónu VI., pevnostnej línie je zriadené lapidárium, rímskych kamenosochárskych pamiatok. Expozícia „Rímske lapidárium“ v najväčšej bašte komárňanskeho pevnostného systému prezentuje rímske kamenosochárske pamiatky (oltáre, náhrobné kamene, sarkofágy, sochy) architektonické články I. až IV. storočia po Kristovi. Exponáty pochádzajú z Rímskych hraničných opevnení Brigetio a Celemantia vybudovaných v blízkosti Komárna.

Po bohatých a obširných informáciách z oblasti Komárna sme sa vybrali za osviežením do Termálneho kúpaliska v Nových Zámkoch. Po krátkom osviežení v príjemnej vode sme sa s novými poznatkami z nášho južného Slovenska vracali v podvečerných hodinách do svojich domovov.

Milan Cabánek

Futbalový turnaj Internacionálov – Memoriál Milana Líšku

V prvý augustový deň si dali „rendezvous“ v domovskom stánku miestneho futbalového klubu futbalisti, ktorí už nejaký ten piatok behajú po futbalových ihriskách, ale kopačky stále nechcú zavesiť na klince. Športová komisia pri Obecnom zastupiteľstve, Obecný úrad, spoločnosť Stravovanie u Líšku a Obecný futbalový klub Lužianky zorganizovali I. ročník futbalového turnaja Internacionálov, alebo ak chcete turnaj Starých pánov, MEMORIÁL Milana LÍŠKU (*1941 – †2018). Milana Líšku asi nie je potrebné priaznivcom lužianskeho futbalu predstavovať. Bol dlhoročným a úspešným tréner, ktorý vychoval veľa kvalitných futbalistov od dorastencov až po dospelých. Futbalistov, ktorí robili dobre meno nášmu futbalu v obci aj za hranicami chotára.

Milan Líška – fotka zo zápasu Spartak Louny – Baník Chomutov z leta 1958 (počas štúdia v Lounoch)

Trénerskému chlebičku privoňal začiatkom 60 rokov minulého storočia pri dorasteneckom družstve Lužianok. V týchto rokoch futbal v Lužiankach zažíval svoje najslávnejšie časy, keď družstvo dospelých hrávalo najvyššiu súťaž vo svojej histórii – krajskú I.A triedu.

Do Lužianok chodili mužstvá z väčších miest západoslovenského kraja ako Holíč, Nemšová, Brezová pod Bradlom, Myjava, Komárno a pod. Dorastenci pod jeho vedením tiež pôsobili v I.A triede, tvrdo trénovali, futbalovo rástli a viacerí prerástli svojho učiteľa a odišli do väčších klubov. Ostatní sa postupne zapracovávali do mužstva dospelých, stávali sa jeho oporami a vzormi pre chlapcov, ktorý v hojnom počte chodievali, či už na tréningy alebo zápasy.

Po nevydarenom spojení s klubom TJ Strojár Nitra sa futbal z Lužianok vytratil a postupne upadal. Po dlhšej odmlke, kedy bol futbal v Lužiankach na vedľajšej koľaji, sa v 90-tych rokoch znovu ujal mladých futbalistov, ktorý prešli žiackou kategóriou a mohli ďalej pokračovať v dorasteneckej. Začiatok bol síce ťažký, lebo sa muselo začínať od najnižšej okresnej súťaže (čo bola v tom čase II. trieda), ale potom lužiansky dorastenci preleteli raketovou rýchlosťou až do IV. ligy. Spôsob akým to dosiahli bol naozaj impozantný, lebo sa to udialo spôsobom „čo rok to postup“. Sezóna 1994/95 postup

Mužstvo z postupových rokov

z II. triedy do Majstrovstiev okresu skupina B, sezóna 1995/96 prvé miesto v najvyššej okresnej súťaži a následne výhra v barážovom zápase v Čechynčiach nad Machulincami a postup do VI. ligy (čo bola najnižšia súťaž Západoslovenského kraja), sezóna 1996/97 víťazstvo v VI. lige a postup do V. ligy a napokon sezóna 1997/98 postup do IV. ligy.

Svoju trénerskú kariéru v Lužiankach zakončil u družstva dospelých, ktorých trénoval v okresných súťažiach od roku 2003 do roku 2005.

Futbal lužianskych starých pánov má dlhoročnú tradíciu. Od roku 1973 sa v rámci družobných kontaktov odohrávali zápasy starých pánov Lužianok a Lednických Rovní. Neskôr sme sa pridali k mužstvám Lednických Rovní, Kremnice a Nižnej na Orave, ktorí sa každoročne v lete striedali v organizovaní futbalových turnajov. Od roku 1995 sa na počesť hráča, funkcionára a predsedu telovýchovnej jednoty, hral turnaj v Lužiankach už pod názvom „Memoriálu Jozefa Bojdu“. V roku 2013 bol memoriál súčasťou osláv pri príležitosti 900. výročia pr-

Naši dorastenci okolo roku 1965

Naši dorastenci v sezóne 1969/70

Spoločný záber pred začiatkom turnaja

Domáci výber v plnej paráde (ešte vládali pózovať)

vej písomnej zmienky o našej obci. Otvorenia turnaja sa ujal predseda Nitrianskeho samosprávneho kraja Doc.Ing. Milan Belica, PhD. V roku 2014 sa napísala posledná stránka týchto turnajov v Lednických Rovniach, nakoľko Kremnica a Nižná už neboli schopní turnaje organizovať. Lužianky a Lednické Rovne však vo vzájomných zápasoch pokračujú ďalej a v čase bublania burčiaku si každoročne „skrížia kopačky“.

Slávnostný výkop na jednom z Memoriálov Jozefa Bojdu

Ale vráťme sa späť k Memoriálu Milana Líšku. Prvý ročník sa konal za účasti domáceho futbalového klubu, Lednických Rovní a nováčika z obce Skalité v okrese Čadca. V turnaji si mužstvá postupne zmerali sily spôsobom „každý s každým“, z ktorých si každý celok odniesol jedno víťazstvo.

Výsledky:

Lužianky – Skalité **2:3**

Skalité – Lednické Rovne **0:4**

Lednické Rovne – Lužianky **1:8**

Vďaka tejto nevidane vysokej výhre si Lužianky odniesli víťazstvo na turnaji, na druhom mieste skončili Lednické Rovne a tretie bolo Skalité. O umiestnenie však v takýchto zápoleniach nejde, aj keď na ihrisku sa ide vždy na 100 %. Nie je to však jednoduché, lebo hlava síce vie ako na to, ale telo už neplní príkazy tak ľahko.

Musím neskromne povedať, že I. ročník Memoriálu Milana Líšku sa vydaril. Organizácia klapala na výbornú, počasie sa tiež nenechalo zahabiť, na ihrisku sa prelievali pekné akcie z jednej strany na druhú a korenia futbalu (čiže gólov) padlo neúrekom. Futbalisti a fanúšikovia Lužianok a Lednických Rovní mohli oprášiť spomienky na nedávne zápolenia a staré priateľstvá a spolu s chlapmi s rovnakou krvnou skupinou „futbal pozitív“ zo Skalitého začali budovať nové.

Na koniec by som rád poďakoval všetkým, ktorí sa podieľali na príprave memoriálu: spoločnosti Stravovanie u Líšku za chutné občerstvenie, Obecnému úradu za úpravu okolia

futbalového ihriska, športovej komisii za zabezpečenie súťažných pohárov a malej pozornosti pre každého účastníka, Dominovi Ševčíkovi za hudobný podmaz a slovný komentár a samozrejme aj aktérom z jednotlivých klubov za nasadenie a férové súboje.

Verím, že po úvodnom ročníku dokážeme zorganizovať ďalšie a týmto spôsobom si uctíme človeka, pre ktorého bol futbal náboženstvom.

Stanislav Šantavý
predseda OFK

Zástupcovia jednotlivých celkov pri zahájení

Po vyhodnotení...

Dobrovoľní hasiči informujú

Aj keď pandémia trochu povolila a život sa dostával znova do starých kolajín, my dobrovoľní hasiči sme svoj čas venovali renovácii a oprave zverejnej techniky, výzbroje a výstroje. Naša „fazulka“, ako my hovoríme našej hasičskej Avii, nás trochu potrápila, keď nechcela poslúchať a motor spolu s brzdami nám robili vrásky na tvári. Ale po vyčistení nádrže spolu s výmenou naftového čerpadla a drobných úpravách už motor prestal štrajkovať a začal plniť svoju funkciu na 100%. Keď sme vymenili brzdové valčeky na prednej náprave, smelo sme sa pustili na STK kde sme úspešne absolvovali kontrolu. Ale aj iná technika ako je čerpadlo elektrické z povodňového vozíka potrebovalo trochu premazať a zreparovať. Začali sme s prípravou a tréningom družstva. Z dôvodu, že čakáme na nové hasičské auto Iveco Daily, sme podali podklady na schválenie obecným zastupiteľstvom, v ktorom sme predstavili členov Dobrovoľného hasičského zboru obce Lužianky, ktorí sú všetci naši členovia. Naša výzbroj a výstroj sa rozrástla o novú sadu kvalitných hadíc, nové zásahové topánky nám skompletizovali výstroj ktorú používame pri zásahoch. Ale sme sa pripravili aj na rôzne novodobé nástrahy. Máme elektrický postrekovač, ktorý môžeme použiť na hasenie nízkeho porastu ale aj na postrek dezinfekciou rôznych povrchov (autobusových zastávok, detských preliezok a iných povrchov). A najnovšia pomocníčka je motorová píla s ktorej máme veľkú radosť. Na začiatku augusta sme prijali pozvanie na súťaž o pohár starostu obce Vinodol. Naše družstvo sa predstavilo dvomi pokusmi a celkovým 5. miestom. Čo nie je na prvú a ako sa zdá je

dinú súťaž v tomto roku zlý výsledok. Na tejto súťaži sa už 2x v roli hlavného rozhodcu predstavil náš predseda Martin Cocher. Tento rok je zvláštny v tom, že všetko zvalujeme na Covid 19 a čas plynie akosi pomalšie. Ani sa nenazdáme a začne jesenné upratovanie, zimné vykurovanie a to sú kritické obdobia na vznik požiarov. Chcem vás všetkých poprosiť, aby ste boli zodpovední a ohľaduplní. Verte nám, stále sme ale pripravení kedykoľvek pomôcť všetkým, ktorí to budú potrebovať a požiadajú nás o to.

Vážení spoluobčania, zimné vykurovacie obdobie je sprevádzané aj zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiarov, rovnako od samotných systémov vykurovania, ako aj od ich nesprávnej obsluhy, o čom nás každoročne presvedčuje štatistika požiarovosti. V Nitrianskom kraji v roku 2019 vzniklo nesprávnou obsluhou vykurovacieho telesa 12 požiarov, pričom bola jedna osoba usmrtená a dve zranené. Vplyvom poruchy vykurovacieho telesa, dymovodu a komína vzniklo osem požiarov, vyhorenie

sadzi spôsobilo dvadsaťdva požiarov a zamurovaná hrada v komíne, špára v komíne a netesné komínové dverka spôsobili spolu päť požiarov, pričom jedna osoba bola usmrtená. Aby sme predchádzali týmto nežiadúcim javom, chceme Vás aspoň stručne informovať o tom, ako im predísť.

Najčastejšie zisťované nedostatky sú nevyhovujúci technický stav komínov, nesprávna inštalácia a obsluha vykurovacích telies, nedovolená manipulácia s otvoreným ohňom a horľavými kvapalinami, ponechanie detí bez dozoru, odkladanie žeravého popola na nebezpečných miestach a do horľavých nádob a pod. V poslednom období, žiaľ, sme museli registrovať aj úmyselné podpaľačstvo.

Hasiči Vám ponúkajú niekoľko dobre myslených rád, najmä:

neprekurujte vykurovacie telesá, neskladujte a nesušte v ich blízkosti horľavé materiály a neponechávajte ich bez dozoru,

nepoužívajte k rozkurovaniu horľavé kvapaliny, najmä benzín, petrolej či denaturovaný lieh,

inštaláciu vykurovacích telies zver-
te vždy odborníkom pri plnom re-
špektovaní pokynov výrobcu,

dbajte na to, aby vykurovacie tele-
sá - šporáky, pece a pod. boli umiest-
nené na nehorľavej podložke pred-
pismi určených rozmerov a odborne
zaústené do komínových prieduchov,
popol z vykurovacích telies vysý-
pajte zásadne do nehorľavých a uza-
vierateľných nádob,

v zimnom období najmä na dedine
vytvárajú požiari nebezpečenstvo
primitívne drevené udiarne,

venujte údeniu potrebnú pozor-
nosť, aby Vašu prácu nezničil požiar,
nezabúdajte, že aj vianočný strom-
ček, pôsobiaci neopísateľnú radosť
najmä deťom, už mnohokrát narušil
čaro Vianoc vznikom požiaru od zapá-
lených sviečok,

toto nebezpečenstvo zvyšuje aj
hra detí pri stromčeku ponechaných
bez dozoru,

dbajte na to, aby neboli ponecha-
né v prevádzke a bez dozoru také spo-
trebiče, ktorých technické parametre
a vyhotovenie vyžadujú trvalý dozor,
ako napr. tepelné spotrebiče bez au-
tomatickej regulácie,

dodržujte predpismi stanovené
zásady pre skladovanie a používanie
horľavých kvapalín, kovových tlako-
vých nádob na propán-bután, tuhé
palivá a iné materiály.

Len dôsledným dodržiavaním
týchto rád predídete možnému vzni-
ku požiarov vo Vašich domovoch.
Zamyslite sa nad nimi. Pripomíname
Vám, že hasiči sú pripravení odborne
Vám poradiť v otázkach, ktoré Vám
robia problémy. Využite preto túto
možnosť, aby ste Vy a celá Vaša rodina
prežili zimné obdobie spokojne a bez
obáv z požiarov.

Obec ide vykonávať požiari kontro-
ly.

Tak ako po iné roky, tak aj v týchto
dňoch bude obec vykonávať štátny
požiarny dozor vo firmách, na území
obce, tam, kde nevykonáva štátny
požiarny dozor Okresné riaditeľstvo
HaZZ Nitra. Kontroly budú zamerané
na kvalitu spracovanej požiari nej
dokumentácie, technický stav firmy,
zabezpečenie pracovísk požiari nou
technikou (RHP, hydranty) ako aj
stav a priechodnosť únikových ciest.
Veríme, že tak ako posledné roky, tak
aj teraz zistených nedostatkov bude

minimum a kontrolná skupina obce
je pripravená aj formou poradenstva
pomôcť podnikateľom a fyzickým
osobám – podnikateľom, pri zabezpe-
čení požiari nej ochrany v ich firmách.

A na záver, to čo nás veľmi teší.
V týchto dňoch sa započalo s výstav-
bou hasičskej zbrojnice, ktorá sa bu-
duje v priestoroch obecného úradu.
Výstavbu financuje MV SR za spolu-
účasti obce. Na obrázku vidíte vizua-
lizáciu hasičskej zbrojnice a vedľa je
súčasný stav výstavby tejto zbrojnice.
No a ako napísal predseda DHZ
p. Cocher, chýba len hasičské vozidlo
IVECO, ktoré sa v súčasnosti nachádza
na hasičskej stanici na Dolnočermán-
skej ulici v Nitre a čaká sa len na jeho
slávnostne odovzdanie obci.

A predsa sme sa dočkali !

Dňa 23. 09 . 2020 v poobedňajších
hodinách bola na Krajskom riaditeľst-
ve HaZZ v Nitre milá slávnosť. Štátny
tajomník MV SR odovzdal dvanástim
DHZO z Nitrianskeho kraja hasičské
vozidlá Iveco Daily. Prítomní boli aj
prezident HaZZ SR plk. Mikulášik
a generálny sekretár DPO SR Vende-
lín Horváth ako aj riaditelia KR HaZZ
Nitra a OR HaZZ Nitra. Jedno vozidlo
si osobne prevzali aj starosta obce Lu-
žianky Jozef Bojda spolu s predsedom
DHZ Lužianky Martinom Cocherom.
Veríme, že toto dlho očakávané vozi-
dlo bude slúžiť na pomoc občanom
našej obce a blízkeho okolia v prípade
mimoriadnych udalosti ako sú požiari
e, povodne, dopravné nehody a pod.

*Ing. Ivan Matúška
preventivár PO obce*

*Martin Cocher
predseda DHZ Lužianky*

Kolektív pracovníkov Úradu DPO SR

Starosta obce a členovia DHZO pri preberaní vozidla druhý
z ľava štátny tajomník MV SR a vedľa neho prezident HaZZ SR.

z ľava predseda DHZ pán Cocher a veliteľ DHZO pán Chudiak
pri preberaní vozidla

Seniori strávili príjemný deň pri hre petang

Tretí september bol významným dňom pre seniorov, ktorí sa stretli na futbalovom štadióne v Lužiankach.

Základná organizácia zorganizovala už siedmi ročník turnaja seniorov v petangu.

O tento turnaj je už tradične veľký záujem, pretože petang je výborným relaxom pre seniorov, pre ktorých nie je na rekreačnej úrovni namáhavý. Ponúka priestor na spoločné stretnutie, rozhovory a aktívny odpočinok. Na spoločné zápolenie sa tešilo 50 senioriek a seniorov zo základných organizácií JDS: Hájske, Trnovec nad Váhom, Malé Zálužie, Mojmírovce, Lehota, Zbehy, Šaľa, Ivanka pri Nitre, Jarok a z hosťovskej ZO JDS Lužianky. Podujatie sa konalo s finančnou podporou NSK, pod záštitou starostu obce Jozefa Bojdu a predsedu Nitrianskeho samosprávneho kraja Milana Belicu.

Prítomných privítala predsedníčka ZO JDS Anna Oťapková. Zvlášť srdečne privítala vzácných hostí predsedu NSK Milana Belicu, podpredsedu NSK Igora Édera, prednostku Okresného úradu Evu Hajdamárovú, predsedu OO JDS Ivana Lídaya, tajomníčku OO JDS Agatu Fišerovú, za Obecný

úrad Ivana Habiňáka.

Slová uznania a úcty k seniorom boli často vyslovené v príhovore predsedu NSK, ktorý slávnostne otvoril začiatok turnaja. Seniorom sa prihovorili aj ostatní hostia.

Športové zápolenie prebiehalo v priateľskom duchu a správne sa vystupňovalo s pribúdajúcimi odohratými zápasmi. Seniori, ktorí sa umiestnili na prvých troch miestach, boli ocenení pohármi a medailami, ktoré im odovzdala prednostka OÚ Eva Hajdamárová, poďakovala všetkým súťažiacim za ich húževnatosť a dodržiavanie pravidiel „FAY-PLAY“.

Muži:

- 1.miesto Stanislav Šatura
ZOJDS Lužianky
- 2.miesto Jozef Nemček
ZO JDS Šaľa
- 3.miesto Gabriel Papp
ZO JDS Trnovec nad Váhom

Ženy:

- 1.miesto Magdaléna Lipaiová
ZO JDS ZO JDS Šaľa
- 2.miesto Emília Dulíková
Trnovec nad Váhom
3. miesto Júlia Hippová
ZO JDS Močenok

Ocenení boli aj najstarší pretekári Oľga Kinclová ZO JDS Lehota, Jozef Pinter ZO JDS Ivanka pri Nitre

Veľká vďaka patrí aj našim sponzorom Mariánovi Líškovi - fi Stravovanie u Líšku a Milanovi Kikovi, ktorí nám každý rok poskytnú občerstvenie a pitný režim. Súťažiaci si pochutili na párkoch, dobrej štrúdle a od Elenky Vargovej na chutných pagáčoch, ako aj na výborných koláčikoch, ktoré napiekli členky výboru ZO JDS. Na záver sme si všetci pochutili na dobrom guláši, ktorý nám už každoročne navarí Zbislav Oťapka s jeho zodpovednými pomocníkmi Lubomírom Ballayom, Aničkou Stanovou, Vladimírom Berecom a Zdenkom Mikom. Čašou vína sme si pripili na úspešne ukončenie športového zápolenia so želaním, aby sme sa zdraví stretli aj na 8. ročníku turnaja seniorov v petangu. Nikomu sa nechcelo odísť, ešte dlho spolu viedli priateľské rozhovory a utužovali priateľstvá.

*Mgr. Anna Oťapková
predsedníčka ZO JDS Lužianky*

Jubilanti I. štvrtroku 2020

50 rokov oslávili: Patrik Štefák, Igor Billa, Daniel Vöröš, Monika Kukuľová, Jana Bartová, Peter Minár, Ing. Margaréta Krajancová, Anna Szabóová, Ing. Roman Pastierik, Mária Krajčiová, Ľubomír Hubáček, Pavol Mikulášik, Oľga Majnová

55 rokov oslávili: Elena Sidorová, Jana Kiková, Roman Urbaník, Jozef Trizňa, Viera Nagyová, Gabriela Sollárová, Ivan Behúl, Ernest Vilhem, Ingrid Vargová

60 rokov oslávili: Bohuš Bihary, Jozefína Kuklová, Ján Hnilica, Marián Slovák, Jozef Miškovic, Jozef Vilhem, Peter Šantavý, Ing. Juraj Vrabec

65 rokov oslávili: RNDr. Eva Gerneriová, Alena Ďurčeková, Ján Tatara, Ľuboš Borik, PaedDr. Katarína Vasočáková, Viera Volešíniová, Ján Tomovič, Mária Ábelová, Stanislav Reháč, Ing. Peter Turanovič, Michal Gašparovič

70 rokov oslávili: Oľga Behúlová, Margita Šantavá, Viera Šavrtková, Vlasta Urbánková, Anna Cetényiová, Mgr. Zita Mikulová, Ing. Ondrej Oros, Dezidéria Horková, Jozef Boháčik

75 rokov oslávili: Anna Sabová, Jozef Barta, Eva Olejárová, Michal Štefanka

80 rokov oslávili: Mária Jančiová, Ladislav Bíro, Jozef Gajdošík, Vladimír Staňo

85 rokov oslávili: Mária Krajčová, Anna Miklósová, Margita Štefanková, Helena Buzášová, Anna Molnárová

90 rokov oslávila: Alžbeta Šantavá a Mária Ábelová

93 rokov oslávila Irena Králiková

Humor

☺ Dvaja lovci kráčajú lesom a naraz jeden z nich skolabuje a nejaví známky života. Druhý poľovník nelení a mobilom volá pohotovosť:

„Môj priateľ nežije! Čo mám robiť?“

„Len pokoj, odpovedá hlas na druhom konci, pomôžem vám. Najprv sa musíte uistiť, že je naozaj mŕtvy.“

V slúchadle je chvíľu ticho a naraz sa ozve výstrel. Potom opäť zaznie poľovníkov hlas. „Hotovo. Čo ďalej?“

☺ Chváli sa jeden poľovník druhému:

- Ja som včera strelil takého diviaka, že poňho musel prísť traktor.

- Ha, to nie je nič. Ja som zostrelil takého vtáka, že z neho vystúpilo 360 ľudí.

☺ „Žena moja, teraz nebudeme celý mesiac kupovať mäso.“

„Tolko si nalovil?“

„Nie, prepil som výplatu.“

☺ Vždy, keď kupujem rum, beriem aj kilo múky, aby to vyzeralo, že idem piecť.

Nepotrebuje niekto 15 kg hladkej múky?

☺ Raňajky po opici sú ako transplantácia. Buď ich telo prijme alebo nie.

☺ Pišta sa chváli:

- Ja som ako džin. Zjavím sa všade, kde sa otvorí fľaša.

Pranostiky na november

✓ Ak kvitnú v novembri stromy, bude zima trvať až do mája.

✓ Na začiatku novembra sa teplo so zimou háda.

✓ Keď začiatkom novembra sneží, máva ten sneh výšku veží.

✓ Ak nevydrží prvý novembrový sneh, nevydrží žiaden cez celú zimu.

✓ Ak prídu v novembri predčasne mrazy tuhé, skoro zas dobre bude.

✓ Ak v novembri sneh padá do blata, bude na ozimnom poli veľká strata.

Hádanky

● Chodby vrta, nie je v bani, koľko spraví, nevie ani, všetko robí bez nástroja, červy sa ho veľmi boja, kožušok má hustý, krátky, nôžky sú mu za lopatky. /oktrk/

● Nie je murár – muruje, nie je maliar – maľuje, nie je komár – predsa štípe, pod nohami vŕzga, škripe, zaháňa z ulice decká, naľaká ho iba piecka. /zárm/

● Hore, a či dolu, chodia stále spolu, nové, a či staré, chodia stále v páre. Čo to je? /yknápot/

● Bezhlavý tučko v širokom klobúku, na jednej nohe vybehol na lúku. /kibirh/

● Kým má listy svieže, na vetvách mu sedia ježe. Keď spadne jež na líčko, znesie hnedé vajíčko. /natšag/

Okienko do kuchyne

Kotlíkový fazuľový guláš s údeným kolenom

Suroviny: 600g údené bravčové koleno bez kosti, 2ks cibuľa strednej veľkosti, 4 polievkové lyžice oleja alebo bravčovej masti, 1ks mrkva strednej veľkosti, 1ks petržlen strednej veľkosti, 1 plechovka sterilizovanej bielej fazule v slanom náleve (400 g), 1 plechovka sterilizovanej červenej fazule v sladkokyslom náleve (400 g), kúsok mladej cukety (cca 15 cm), 5ks zemiak strednej veľkosti, 4 strúčiky cesnaku (podľa chuti), na dochutenie: soľ, mleté čierne koreníe, rasca (celá, drvená alebo mletá), mletá červená paprika (sladká, môže byť aj palivá), sušený majorán, na dozdobenie: petržlenová vňať (podľa chuti)

Postup: Cibuľu očistíme a nakrájame na menšie kocky. Údené koleno bez kosti nakrájame na menšie kocky. Ak zvolíme údené bravčové koleno surové, je potrebné ho dlhšie dusiť. Pripravíme si kotlík, ktorý rozpálime.

Do rozpáleného kotlíka pridáme olej alebo bravčovú masť a nakrájanú cibuľu, ktorú restujeme za stáleho miešania do

sklovita. Pridáme nakrájané údené koleno. Pridáme červenú papriku, mleté čierne koreníe, rascu, roztláčený cesnak, môžeme. Soľ a majorán pridáme až ku koncu. Všetko spolu orestujeme.

Podlejeme 0,5 l horúcej vody, kotlík môžeme aj prikryť a dusíme. Mrkvu, petržlen ošúpeme, umyjeme, nakrájame na malé kocky. Cuketu si umyjeme a nastrúhame.

Do gulášu ďalej pridáme nakrájanú mrkvu, petržlen, scedené fazule, bielu a červenú. Náš guláš zriedime horúcou vodou podľa potreby, pridáme cuketu a varíme.

Zemiaky očistíme, umyjeme, nakrájame na menšie kocky. Pridáme ich tiež do gulášu. Fazuľový kotlíkový guláš varíme, pokiaľ zelenina nezmäkne.

Ak je zelenina mäkká, môžeme pridať ďal-

šiu horúcu vodu, ak je potrebné. Fazuľový kotlíkový guláš dosolíme, pridáme sušený majorán. Guláš ešte chvíľu povaríme.

Pri varení gulášu v kotlíku je dôležité, aby guláš iba bublal, treba udržiavať pod kotlíkom stálu teplotu. Restovanie cibule a mäsa robíme vždy za stáleho miešania.

Makové rezy

Suroviny:

Na korpus: 6 bielkov, 3 polievkové lyžice strúhaného kokosu, 3 polievkové lyžice cukru, vanilková aróma, 5 polievkových lyžíc maku, 10 polievkových lyžíc hladkej múky, 15g prášku do pečiva, 5 polievkových lyžíc mlieka.

Na krém: 4 žĺtky, vanilková aróma, 1 vrecúško vanilkového pudingu, 500ml mlieka, 6 polievkových lyžíc cukru, 250g masla.

Na polevu: 100g horkej čokolády, 1 lyžička oleja alebo trochu masla.

Postup: Najprv si začneme pripravovať zmes na korpus. V mise si mixérom vyšľaháme všetky bielky, pokiaľ nedostaneme nadýchaný biely sneh. Potom do neho pridáme cukor a ešte rozšľaháme. Ďalej pridávame ostatné ingrediencie, ktoré už nešľaháme mixérom ale miešame ručne. Pridáme mak i kokos a zamiešavame tak, aby sme nerozbili sneh. Opatrne zdola nahor zľahka vmiešavame aj preosiatu hladkú múku, v ktorej sme ešte predtým dôkladne rozmiešali prášok do pečiva. Na záver pridáme vanilkovú arómu a mlieko. Všetko znovu premiešame a pripravenú zmes vylejeme na plech vystla-

ný papierom na pečenie a pečieme v rúre vyhriatej na 200 stupňov 10 až 15 minút. Po upečení necháme korpus úplne vychladnúť a následne ho rozrežeme na tri rovnaké vrstvy.

Kým sa nám v rúre peče korpus, môžeme pripravovať krém. V mise si zmiešame žĺtky s cukrom a šľaháme ich, pokiaľ nevznikne svetlá nadýchaná hmota. Potom k nim vysypeme vanilkový puding v prášku a kuchynskou metličkou ho v zmesi poriadne rozmiešame, aby nám nevznikli hrudky. Potom pridáme vanilkovú arómu a mlieko a celú zmes ešte raz poriadne premiešame. Následne ju vylejeme do hrnca a zahrievame na miernom plameni. Stále miešame ako pri varení pudingu, až pokiaľ nám zmes nezhrustne. Potom ju odstavíme a necháme vychladnúť.

Do zmesi, ktorá nám vychladla primiešame zmäknuté (nie roztopené) maslo, ktoré môžeme nakrájať na malé kocky.

Vmiešame ho do pudingovej zmesi a získame tak krémovú plnku (miešame aspoň 3 minúty).

Nalámané kúsky čokolády s trochou oleja alebo masla miešame vo vodnom kúpeli, pokiaľ sa čokoláda celkom nerozpustí. Keď máme pripravenú aj poslednú časť, môžeme si zložiť makové rezy dokopy. Na spodnú vrstvu korpusu natrieme polovicu krému a rovnomerne ho rozotrieme. Potom na vrch položíme ďalšiu vrstvu korpusu a rozotrieme zvyšok krému. Tretiu vrstvu korpusu na krém mierne zatlačíme a polejeme čokoládovou polevou. Necháme stuhnúť aspoň 2 až 3 hodiny v chladničke a môžeme podávať.

Bravčová pečeň so zemiakovými lievancami

Suroviny: 500g bravčovej pečene, 4 jablká, olej, majorán, maslo, brusnice, koreníe čierne mleté, soľ.

Zemiakové lievance: 600g zemiakov, 100g zemiakového škrobu, 3 vajcia, 70g masla, koreníe čierne mleté, soľ, Olej, 50g slaniny.

Slaninová pena: 100g údenej slaniny, 50g zeleninového vývaru, 100ml smotany na šľahanie.

Postup:

Zemiakové lievance: Očistené zemiaky uvaríme, pretlačíme, pridáme žĺtky, soľ, koreníe, na drobno nakrájanú uresťovanú slaninu, škrob, roztopené maslo a z bielkov vyšľahaný sneh. Premiešame

a na panvici s olejom pečieme lievance z oboch strán do zlata.

Slaninová pena: Nakrájanú údenú slaninu zľahka opečieme, zalejeme vývarom a smotanou, krátko povaríme. Necháme chvíľu vychladnúť, precedíme do šľahačkovej fľaše, naplníme plynom z bombičky a dobre zatrasíme.

Pečeň: Bravčovú pečeň nakrájame na tenké plátky, aj s jablkami ju opečieme na oleji, osolíme, okoreníme, pridáme trochu majoránu. Keď je pečeň hotová a jablká sú karamelizované, pridáme maslo.

Pečeň prekladáme na tanieri lievancami a jablkami, nastriekame z fľaše penu a dozdobíme brusnicami.

Orechové rezy

Suroviny:

Linecké cesto: 350g hladkej múky, 200g masla, 2 žĺtky, 100g práškového cukru, 1 kypriaci prášok do pečiva, 2 lyžice kyslej smotany alebo bieleho jogurtu. Všetky ingrediencie spracujeme na vláčne cesto a rozdelíme na polovicu.

Orechové cesto: 50g maslo 250g práškový cukor 2 žĺtky 200ml mlieka 220g mletých orechov 150g hrubej múky sneh zo 4 bielkov. Maslo vymiešame s cukrom, pridáme žĺtky, mlieko, mleté orechy, múku a nakoniec sneh z bielkov.

Polku lineckého cesta vyvaľkáme a uložíme na vymastený, múkou vysypa-

ný plech. Cesto potrieme lekvárom

Orechové cesto vylejeme na linecké cesto potreté lekvárom a naň opatrne uložíme druhú vyvaľkanú časť lineckého cesta trochu popicháme vidličkou a upečieme v stredne vyhriatej rúre.

Po vychladnutí polejeme cukrovou polevou: 300 g práškového cukru vymiešame ručným mixérom so šťavou z citróna a 4 PL horúceho mlieka. Konzistencia polevy nesmie byť ani riedka ani hustá, mlieko radšej prilievať postupne. Po zatumnutí polevy nakrájame na rezy.

Gaštanové rezy

Suroviny:

Cesto: 6ks vajec, 6PL kryštálového cukru, 1dcl oleja, 6PL polohrubej múky, 1/2 balíčka prášku do pečiva, 2PL kakao.

Gaštanová plnka: 500g gaštanového pyré, 1ks vanilkového pudingu, 300ml mlieka, 200g masla, 100g práškového cukru, rumová aróma, 1ks vanilkového cukru.

Okrem toho: 100g práškového cukru, 600ml smotany na šľahanie, 4 plátky želatíny, gaštanové pyré (na zdobenie).

Postup: Bielky vyšľaháme na tuhý sneh. V druhej miske vyšľaháme žĺtky s cukrom do peny. Postupne pridáme olej, múku zmiešanú s kakaom a práškom do pečiva. Nakoniec zľahka vmiešame bielky.

Cesto vylejeme na plech vystlaný papierom na pečenie o veľkosti 25 x 30 cm a

vložíme do vyhriatej rúry na 200 °C. Pečieme 15 - 18 minút.

Z 300ml mlieka, vanilkového cukru a pudingového prášku si uvaríme hustý puding, ktorý necháme vychladnúť.

Maslo izbovej teploty vyšľaháme s cukrom, postupne po lyžiciach pridávame vychladnutý puding.

Ak je krém hladký, je na čase pridať zmäknuté gaštanové pyré a rumovú arómu podľa chuti.

Krém natrieme na vychladnuté cesto. Mojim najlepším pomocníkom pri pečeni je nastaviteľná forma, ktorú som použila aj pri tomto recepte.

Smotanu na šľahanie spolu s práškovým cukrom vyšľaháme do tuha. Ja pridávam pár plátok želatíny, aby sa rezy dali pekne krájať. Na 600 ml šľahačky som použila 4 plátky.

Neostáva nám nič iné, len navrstviť šla-

hačku na gaštanovú plnku, pekne uhladiť a hodiť do chladničky na pár hodín. Ozdobíme podľa fantázie.

